

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

MINISTEREN

J.nr. 05-0800-00053
Init.: TDA
Dato: 25. april 2005

Under henvisning til spørgsmål nr. 7 vedrørende L 27 fra Folketingets Retsudvalg sendes hermed ministeren for familie- og forbrugeranliggendes besvarelse.

Spørgsmål nr. 7:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. april 2005 fra Rasmus Paludan, København Ø, jf. REU L 27, bilag 6”

Svar:

I brevet af 10. april 2005 anfører Rasmus Paludan, at jeg har givet forkerte oplysninger til Folketinget ved i mit svar af 6. april 2005 at skrive, at man ”ikke altid har ret til at anvende sit mellemnavn som efternavn”. Rasmus Paludan anfører hertil, at retstilstanden for så vidt angår forbeholdte efternavne er, at man aldrig har ret til at anvende sit mellemnavn som efternavn, og at det, jeg mener, er, at det ofte lader sig gøre uretmæssigt at anvende et navn, da ingen forurettet har påtalt det.

Jeg er enig med Rasmus Paludan i, at en manglende påtale – civilretlig eller strafferetlig – ikke gør, at en uretmæssig anvendelse af et navn bliver retmæssig.

Det jeg mente med mit svar var, at der efter den gældende navnelov er borgere, som bærer et mellemnavn, som de også efter navneloven vil kunne få lov til at bære som efternavn. Et eksempel herpå er, at en person bærer sin ene forælders efternavn som mellemnavn og den anden forælders efternavn som efternavn. I et sådant tilfælde vil vedkommende have ret til at tage mellemnavnet som efternavn ved anmeldelse til ministerialbogsføreren, jf. navnelovens § 2.

Der er således efter den gældende navnelov mange borgere, som bærer et navn som mellemnavn, som de også har ret til at erhverve som efternavn.

Herudover anfører Rasmus Paludan, at det er forkert, når jeg skriver, at man kan blive dømt til ikke at anvende et mellemnavn som efternavn på baggrund af en henvendelse til politiet. Rasmus Paludan henviser til, at da der er tale om sager med en bøde af en lille størrelse, vil en person, der uretmæssigt anvender et mellemnavn, sagtens kunne fortsætte brugen af navnet, selvom han skal betale en lille bøde til politiet.

Det er rigtigt, at der i sager, hvor en person, der uretmæssigt anvender et navn, vælger at betale en bøde til politiet, ikke afsiges dom, og at personen herefter ikke er ”dømt til ikke at anvende et mellemnavn som efternavn”. Dette hænger sammen med de særlige regler,

der gælder for bøvedtagelser. Denne procedure indebærer, at man ikke i forbindelse med bøvedtagelsen kan fremsætte et civilretligt krav.

Vedtager personen derimod ikke bøden, vil sagen skulle behandles af domstolene, hvorefter personen efter navnelovens § 16, stk. 1, kan dømmes for den uretmæssige brug af navnet. Ved sådanne straffesager kan der efter retsplejelovens § 991 fremsættes civilretlige krav, f.eks. om at personen, der uretmæssigt bruger sit mellemnavn som efternavn, i medfør af navnelovens § 16, stk. 2, dømmes til at ophøre med brugen af navnet.

Endelig anfører Rasmus Paludan i sit brev af 10. april 2005, at jeg alene har et begrænset kendskab til, om der i befolkningen er et stærkt ønske om at kunne tage et mellemnavn som efternavn. Rasmus Paludan anfører i fortsættelse heraf, at lovforslaget tager større hensyn til de personer, der ønsker at anvende deres mellemnavn som efternavn, end til de personer, der ved at anlægge sag har fået dømt en person til at ophøre med at bruge et mellemnavn som efternavn. Efter Rasmus Paludans opfattelse indikerer anlæggelse af en sådan sag et stærkt ønske hos sagsøgeren.

Jeg har ikke kendskab til den enkeltes ønske om brug af et mellemnavn som efternavn. Jeg ved dog fra Familiestyrelsen, at der er mange ansøgninger i statsamterne og klagesager til Familiestyrelsen samt telefoniske og skriftlige henvendelser til både styrelsen og departementet fra borgere, der ønsker at anvende deres mellemnavn som efternavn. Jeg er derfor fortsat af den opfattelse, at det er et stærkt ønske hos mange at kunne tage deres mellemnavn som efternavn.

Jeg er endvidere fortsat af den opfattelse, at adgangen til at tage et mellemnavn som efternavn bør gælde lige for alle, dvs. også for personer, som tidligere er dømt til ikke at anvende deres mellemnavn som efternavn. Disse personers tilknytning til deres mellemnavn svarer til resten af befolkningens tilknytning til deres mellemnavn.

At loven skal gælde lige for alle betyder, at hensynet til de mange, der ønsker at anvende deres mellemnavn som efternavn, vejer tungere, end hensynet til de personer, der ved anlæggelse af sag ved domstolene har fået dømt andre til ophør af brug af et mellemnavn som efternavn.

Lars Barfoed

Michael Jørgensen